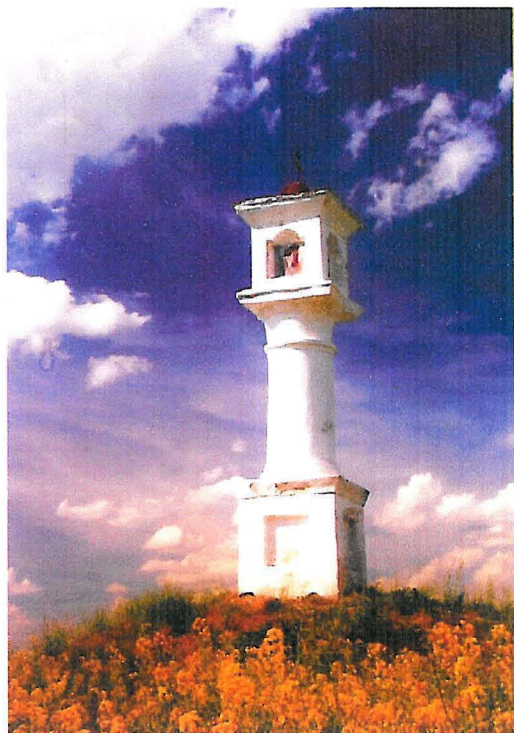

Rozhovory se životem

42

OBSAH

1. Úvod-----	5
2. Jak se modlíš-----	6
3. Ticho a mlčení-----	9
4. Zbraně světla-----	13
5. Vývojová cesta-----	15
6. Fyzikální medialita-----	18
7. Duše-----	20
8. Sny-----	22

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

*Jen trochu více lásky, trochu jen.
Naslouchat. Chápat. Nevzpírat se stále.
Nechtít stát denně na svém okáze.
Být tak, jak umím, dobrým člověkem.*

Louis Lefebvre

Na obrázku na obálce je kaplička u Dírné, z kalendáře Dírná 2006.

Milí přátelé!

Ve všech národech Země jsem pozoroval „zázraky“, které přicházely s probuzením ducha na cestě návratu domů, odkud jste vyšli.

I Tvůj život, milá sestro a bratře, bude naplněn zázraky, jakmile se naučíš poznávat sílu svého vnitřního Já a necháš ji působit nejen na sebe, ale i na své spolužijící.

Většina z Vás vidí jen sebe, ale nikdo není na světě sám.

Procházejte životem se srdcem otevřeným vzájemné pomoci a porozumění a bojujte o poznání, že alfou a omegou Vašeho krátkého pozemského života je snaha přijít svému Tvůrci blíž. To je možné jen plněním Jeho zákonů a láskou.

Tolik pravdy již jsem Vám předal. Často zůstává jen na povrchu Vašeho vnějšího vědomí. Kolik z Vás ji uzavřelo ve svém nitru a ne slovy, ale prací na svých nectnostech ji nechává růst a vyzařovat jako příklad ostatním?

Pracujte na probuzení a růstu svého vnitřního vědomí, které je ve srovnání s pozemským životem krví, nositelem života. Čím čistší krev, tím zdravější, silnější a života schopnější je každý z Vás. Čím více roste Vaše vnitřní vědomí, tím více roste snaha po poznávání životní pravdy, nejen slovy, ale skutky.

Uvědomte si, že pozemský život, který Vám nabízí pracovat na sobě samých, je jen krátkým výdechem, ale výdechem vzácnějším než všechny drahokamy, perle a pozemské bohatství. Učte se poznávat, používám slova Ježíšova, že „největší bohatství je ve Vás samých.“ Hledejte ho dobrými skutky, hledejte ho zdoláváním svých nectností a slabostí, hledejte ho láskou ke svému Tvůrci a bližnímu, až dojdete k zázrakům, které změní Váš život v krásu a harmonii, po nichž toužíte.

Jak se modlíš?

Správná modlitba je rozhovor s Bohem. Přiměřeně individualitě modlícího existuje mnoho forem, zkušeností, názorů a obsahů modliteb, ale ne všechny jsou správné. Mnohé jsou silným rušivým elementem, protože každý se obrací k Bohu formou odpovídající jeho vnitřnímu vývojovému stupni, duchovnímu vědění, hloubce víry, přesvědčení, důvěry a oddanosti, které jsou rozdílné.

U většiny lidí je modlitba automatickým odříkáváním slov zůstávajících jen na povrchu rozumového vědomí, vzdálena vroucnosti a oddanosti tomu, k němuž voláte.

Všechny pozemské kultury a náboženství se modlí již celá tisíciletí, adekvátně kultuře národa, jeho náboženským naukám a představám o Bohu.

Všechna náboženství uznávají stejného, i když různě nazývaného Boha. Ale vzájemné války, fanatismus, násilí, odsuzování a přesvědčování, že jen jejich cesta je správná, je oddalují od blízkosti Boha a plnění Jeho zákonů, pokud se nejsou schopna sjednotit a vzájemně respektovat.

Kterou náboženskou formou Boha uctíváte není důležité.

Rozhodujícím faktorem je vnitřní vztah k Němu a snaha o život, odpovídající tomu, co od nás vyžaduje.

Modlitba by měla být osobním rozhovorem s Bohem, Kristem nebo s Matkou Marií, rozhovorem, který nevychází z mozku, ale ze srdce. Prosby, které nejsou karmicky zatíženy, jsou vždy vyslyšeny. Ten, jehož životní břemeno je karmického původu, dostane pomocí modlitby sílu je unést a učit se z něho pro další životní zkoušky. Znovu zdůrazňuji, že každá modlitba by měla být osobním rozhovorem s Bohem, ne odříkáváním naučených slov, ale voláním srdce. Jen tak můžete dosáhnout toho, k němuž voláte.

Co míním slovy „voláním srdce“? Modlitbu, doprovázenou vírou, oddaností, důvěrou, radostí, vnitřní harmonií a láskou ke všemu a ke všem, schopností odpouštět a vidět všechny ostatní jako sebe sama. Hovořit s Otcem jako s někým, kdo stojí vedle vás a poslouchá vaše slova.

Při vroucím oddání se do vůle Boží cítíte, že jste zahaleni láskou, kterou nelze na Zemi prožít a popsat.

Kdo tento stupeň modlitby ještě nedosáhl, není dostatečně upevněn ve své víře. Blokován vnitřními zábranami nepřiznaných si pochybností, nesoustředěností, povrchností, mnohdy i nedobrým svědomím a disharmonií nevyřešených vztahů se svými spolužijícími, zůstává pod nadvládou rozumového vědomí a není schopen slabou vlastní vůlí přestoupit jeho hranice

Modlitbu je nutné začínat v harmonickém stavu s vnitřním zklidněním, pozitivním myšlením a snahou o přátelský vztah ke všemu a ke všem, zvláště k těm, kteří nám ublížili, ale i k těm, vůči kterým jsme se prohřešili sami. Nevyřešené nepříznivé vztahy ke spolužijícím, dominance, urážlivost, sebevztahovačnost, žárlivost, závist a podobné pocity blokují vnitřní Já pro otevření brány k těm, k nimž voláte.

Práce na prohlubování rozhovoru s Bohem vyžaduje pevnou víru. Často hovoříte o Bohu nadšenými slovy, snažíte se přesvědčovat i ostatní, ale jak jednáte sami? Jaký je váš vztah ke spolužijícím v denním životě a v situacích, kdy nemůžete prosadit svoji vlastní vůli?

Při nejbližším životním neúspěchu nebo ráně ztrácíte víru v Boží pomoc a hledáte pomoc u jasnovidců, proroků, léčitelů podléhajících většinou inspiracím nízkého nebo nižšího astrálu, ale ne ve vroucí prosbě k Bohu. Mnozí obviňují Boha ze svých životních těžkostí a ztrácejí v Něho víru, kterou se domnívali mít, nařikáním: „Tolik jsem Ho prosil, ale nepomohl mi!“ Dovedete si i přiznat proč?

Pracujte na prohlubování svých rozhovorů s Bohem. Každou ze srdce vycházející modlitbou otevíráte stále víc vaše vyšší Já a přibližujete se Božské lásce, její blízkosti a uvědomujete si harmonii a působení Božských zákonů. Tím, že je začnete plnit, změní se nejen vaše vnitřní, ale i vnější vibrace, které ovlivňují prostředí, v němž žijete a do něhož přicházíte. Váš život se stane světlem nejen pro vás, ale i pro všechny, s nimiž se stýkáte.

Vroucí modlitbou se spojujete nejen s Bohem, ale i s životy celého vesmíru. Náhlera vnitřních prožitků, jež získáváte vroucí modlit-

bou vás přivede k pochopení Pavlových slov: „Modlete se bez ustání!“ Modlete se bez ustání nejen slovy, ale i myšlenkami, pocity a skutky, vysíláním lásky, odpouštěním a tolerancí s jinak smýšlejícími než jste sami.

Správné modlitby nezmění Boha, ale vás a váš vztah k Němu. Jsou mostem do Jeho blízkosti. Vyzařují z nich nesčíslné jiskry do vašeho okolí a do celého vesmíru.

Nezapomínejte, že modlitby nejsou jen prosby, ale i dík. Dík za vše, co umožňuje a obohacuje váš denní život, dík za dary, jichž si nejste vždy vědomi a přijímáte je jako životní samozřejmost. Děkujte za pomoc nejen sobě, ale i ostatním, jak to dělal Ježíš. Jako příklad uvádím jeho vroucí dík Otcí za vzkříšení Lazarovo. Prosíte-li pro sebe, nezapomínejte na ty, kteří vám ublížili. Ale nejprve o jejich vině dobře uvažujte. Vidíte chyby u ostatních, ale vidíte je objektivně i u sebe sama? Většinou jste přesvědčeni, že „já dělám chyby jen proto, protože jsem se zmýlil, ostatní protože jsou hloupí a nedobří.“ (Gabriel Laub).

Modlitby, odříkávané slovy, mantry, neoslovují vyšší Já, jsou pouhým předstupněm živé modlitby. Soustřeďte se na živého Boha ve svém nitru, čímž aktivujete svoji Božskou jiskru, která vás spojuje s tím, k němuž voláte.

Jak je tomu s modlitbou, kterou nazýváte Růženec?

Pro většinu modlících je odříkáváním naučených slov zaměstnáním, které je chrání před děláním dalších prohřešků. Vaším cílem však by mělo být probudit v sobě touhu po živé modlitbě srdce, což odříkávaná slova nedokáží.

Všechna získaná duchovní poznání vám přinášejí zisk teprve tehdy, když jste je schopni vnitřně prožít. Slova vás k tomuto cíli nepřivedou. Spojení s Bohem, Kristem nebo Matkou Marií je možné jen modlitbou srdce. Dosáhnete ji soustředěnou vůlí, kontrolou vás zahrnujících myšlenek a pocitů, které zmizí, jakmile proti nim bojujete a stanete se jejich pány.

Modlitba není koncentrace, ale uvolnění duše pro spojení s Bohem, při němž není potřeba slov. Nejkrásnější modlitby jsou modlitby

beze slov, kdy necháte proudit jen lásku, oddanost a důvěru k Bohu pomocí vaší Božské jiskry.

V nadzemí neznáme formální odříkávání naučených modliteb, ceremonie a kázání jako na Zemi. Naše modlitby jsou žity, prostoupeny láskou, světlem, pravdou, energií dobra, radostí, harmonií a oddaností Otci.

Společné modlitby mají velkou sílu, ale jen tehdy, jestliže se setkávají jedinci, zaměřeni na modlitbu srdce.

Méně pozitivní je společné prázdné odříkávání naučených slov. Často je modlitba pouhého jedince silnější než modlitba celé skupiny.

Ke konci svých slov opět zdůrazňuji: modlíte-li se ve skupině nebo sami, je důležité, aby vaše modlitby překročily dimenzi rozumového vědomí. Aby nebyly jen prázdným automatickým odříkáváním, ale prostoupeny světlem víry, lásky a důvěry k tomu, ke komu voláte, byly ozvěnou lásky a důvěry vašeho srdce, provázeny dobrem a snahou žít tak, jak to od vás Otec vyžaduje.

*V mém srdci jenom jedna touha plane,
tíše stát před tebou a shořet, Pane,
být malý, tobě vzplát v oběti zápalné!
Jen zapal mne!*

Walter Hauser

Ticho a mlčení

Ticho a mlčení jsou pro dnešního člověka, který je v neustálém spěchu a honbě za plněním povinností denního života, za požitky, zábavou a hmotnými zisky, téměř neznámým pojmem. Nemá čas na přemýšlení o pravém smyslu a úkolech procházejícího života, jehož největším bohatstvím je poznání o působení Božské jiskry v nitru každého z vás.

Poznání samo však nestačí. Je nutná učinit je správným vnějším a vnitřním životem, správným myšlením, cítěním a skutky středem své pozemské existence, To vyžaduje trpělivost a vytrvalost, vlastnosti, které jsou většině z vás cizí. Chcete získat všechno hned, a to, co hned nepřichází, odsunete ze svého vědomí a vůle.

Jednou z cest k vnitřnímu poznání je ticho. Docílíte ho oddalováním se hluku, spěchu a vřavě denního života a vnitřním ztišením. Příkladem vám mohou být zasvěcenci a prorokové, například Mojžíš, Budha, Platon a mnoho dalších. Žili v „zázraku ticha“, které má pro člověka podstatný význam pro probuzení se z duchovní letargie a pro udržení tělesného a duševního zdraví. Působením ticha zůstávají tělo a duše v harmonickém stavu a vědomí Vyššího Já, vyzařuje kosmické energie, jež vás zásobují duševní a fyzickou silou.

Všechna na vzestup duchovního vývoje zaměřená náboženství poukazují na důležitost ticha a mlčení pomocí modlitby a meditace, jež otvírají možnost dosažení spojení s Bohem.

Vyhýbejte se křiku, honbě, požitkům a hmotným touhám denního života, uzavřete se do „komůrky svého srdce a zavřete dveře“, kde vaše Vyšší Já přebírá nadvládu nad rozumovým vědomím.

„Zavřít dveře“ znamená uzavřít se působení tělesných smyslů, svodům procházejícího života a oddat se vroucímu rozhovoru s Otcem.

Tichem a mlčením jste schopni vnímat blízkost Boha a Jeho pomocníků. Kdo je vytrvalý a trpělivý, kdo žije vírou, láskou a touhou po Boží blízkosti, dojde k cíli a pozná pravdivost slov Lukášových: „Království Boží je ve vás!“

Mlčení je zvládnutí vlastních myšlenek, schopnost méně mluvit, a vše myšlené podrobovat důkladné kontrole.

„Vaše slovo buď ano, ano – ne, ne. Co je nad to, je ze zlého.“

Matouš 5, 37

Slova mohou být žehnající silou, ale i jejím opakem. Silou nejen duše vlastní, ale i spolužijících, kteří jsou schopni, i když často nevědomě, vnímat i slova nevyslovená.

Většina lidí, kteří k vám mluví, čeká na vaši reakci. Před každým vysloveným slovem je zapotřebí si uvědomit: „Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.“ Volte klidná, harmonická slova nebo mlčte.

Velmi důležitý je i tón, který slova provází. Většina z vás si není vědoma jak mnoho porozumění a dobré vůle se domluvit, ale i mnoho nedobra až zla vychází z tónu vašich slov, jste-li schopni nebo neschopni udržet nadvládu nad sebou samými.

Jen málo z vás je schopno kontrolovat svoji dominanci a přesvědčení jen o vlastní pravdě a důležitosti, a volí bez přemýšlení slova, která zraňují a boří tam, kde jsou klidná, mírná slova a tolerance schopny stavět. Negativní slova ničí již v samém začátku úspěch dalšího jednání a myšlení, otvírají auru pro negativní síly, které vám odtahují životní energii a snaží se prohlubovat nedorozumění a vzájemné nepříznivé pocity.

Pokud mlčíte a myslíte pozitivně, jste otevření, přijmout rady a vedení vyšších pomocníků, kteří jsou schopni procházející situaci hlouběji a správněji ocenit a pochopit než vy sami. Jakmile mluvíte, ztiší se a nejste schopni přijímat jejich jemné vedení.

Máte-li nepřijemnosti, hádky se svými spolužijícími, jste-li pod vlivem alkoholu a cítíte, že vaše aura je otevřená, jestliže vaše podrážděnost a nervozita roste, stáhněte se zpět a mlčte. Později vám bude opět poskytnuta příležitost, aby jste svému spolužijícímu v klidu a s rozvahou vysvětlili svůj postoj. Každé pokušení prochází jen rozumovým vědomím v rámci nižšího já, které při ztrátě klidu ovládají nedobré síly.

Často dochází k disharmoniím odlišným chápáním na debatě se podílejících partnerů. Člověk mluví a jedná tak jak myslí a myšlení je u každého jedince odlišné. To však akceptuje jen málo z vás, a ovládání urážlivostí vysvětlujete si mnohá slova v opačném smys-

lu, než jak byla míněna. To svědčí o nedostatečné toleranci a o kontrole myšlení a mluvení.

Velkým pomocníkem pro ovládnutí situace je vnitřní prosba o pomoc, ale i humor, který uvolňuje vzájemné napětí.

Tak často zdůrazňuji znovu a znovu nutnost kontroly myšlení a mluvení. Jestliže ji pravidelně provádíte, stane se ticho a mlčení vašim stálým průvodcem a pomáhá vám udržovat stav jednání a mluvení, které nejsou schopny klesnout pod úroveň stvoření nejvyšší síly univerza, Boha, Jenž je vašim Otcem.

*Ale ačkoliv nejsem schopen říci,
jestli v tebe skutečně věřím,
přece jen vím a cítím,
že ty, Bože, věříš ve mne,
a proto mě naplňuje tvá víra
důstojností a silou,
neboť díky jí - jsem já.*

Roman Brandstaetter

Zbraně světla

Každý, kdo bojuje na duchovní cestě s těžkostmi, hledá pomoc, aby na této cestě nejen zůstal, ale stoupal stále výš, protože ví, jak lehko dochází ke klopýtání a zpětným pádům. Hledá pomoc, jak se udržet, jak silít vlastní vůli a snahu odolávat všem nedobрым sugescím nízkého astrálu, ale i sugescím okolí, v němž žije.

Co pomáhá dosáhnout vytčený cíl?

Pomoc Božských průvodců, kteří vás vedou, chrání a seznamují se „zbraněmi světla“ proti všemu, co vás chce zadržet zpět. Tato pomoc přichází vždy, jste-li ochotni plnit pro úspěch nutné požadavky: Důslednou kontrolu myšlení, pevnou vůli, důvěru ve vyšší pomoc, objektivní přiznání si vlastních slabostí a vytrvalost v boji proti nim, trpělivost, věrnost Bohu a všem Jeho světlým pomocníkům, dodržování Božských zákonů.

Zbraně světla

1. Přesvědčení a jistota, „jsem dítětem Božím“, které se nenechává dobrovolně ponižovat a zatěžovat vším, co neslouží k jeho svobodě a vnitřnímu růstu. Mé povinnosti jsou dané Božími zákony a učním lásky Ježíše Krista. Jsou mým světlem a zbraní v temném blouzení a hledání cesty návratu k Němu.

2. Zbraní číslo dvě je neztratit cíl, který jsem si zvolil a který chci splnit navzdory všem svodům, požitkům a ziskům hmotného života, navzdory svým nedobрым charakterovým slabostem, chybám a návykům, proti kterým důsledně bojuji.

3. V každém okamžiku procházejícího života se spojuji se svým duchovním vědomím, které aktivuje vnitřní síly moudrosti, vede mé kroky a kontroluje vše, co myslím, mluvím a dělám. To znamená, že prosím, aby božská pomoc chránila a vedla všechna moje rozhodnutí a činy nejen v životě materiálním, ale i snahu o růst života vnitřního.

4. Učím se rozpoznávat a dělit dobré od nedobrého, užitečné od neužitečného a snažím se vše užitečné a dobré použít nejen ve prospěch vlastní, ale i ostatních spolužijících. Do svého vědomí nepřipustím a nenechám vrůst nic nedobrého a nesprávného!

To je pro člověka těžký požadavek, protože často není schopen posoudit, co je pro něho více nebo méně dobrá a užitečná.

Proto před každým slovem a činem přemýšlej: „Komu pomohu svým mluvením a jednáním? Slouží k poznání a růstu mého duchovního vývoje a vývoje mých spolužijících? Je prospěšné to, co myslím, dělám a cítím pro můj duchovní život, pro moje zdraví, pro důkaz lásky k bližnímu, je ziskem pro můj příští život?“

5. Odmítej všechno nedobré, negativní, co je přenášeno do tvého vědomí již v samém začátku. Pevnou vůlí odstraňuj z něho důsledně své nesprávné návyky a slabosti, jako jsou například lhaní, podvádění, žárlivost, závist, pomlouvání a kritizování, nečestné jednání a podobně.

Boj a odmítání těchto nedobrych sklonů nemá konce. Vrací se stále znovu v různých, mnohdy těžko poznatelných variacích, a nejsou-li hned v začátku odmítnuty, rostou a získávají nad člověkem převahu.

6. Zdrženlivost a skromnost ve všem, po čem toužíš, tě mají provázet v denním životě a ve všem, co se snažíš získat. Kontroluj vnitřní moudrosti, co je pro tvého ducha a jeho růst, pro tělo a jeho zdraví příznivé.

Nepropadej požitkům, smyslnosti a zůstávej příkladem svým spolužijícím ve všem, co od nich sám vyžaduješ.

7. Udržuj přísnou kontrolu nad svými pocity a snaž se o citovou vyrovnanost. Nenechávej nekontrolované pocity rozhodovat o tom, co sám považuješ za správné. „Dvakrát měř, jednou řež!“ Nedostatečná citová kontrola může způsobit více škod, než jsi si schopen uvědomit.

Udržuj své pocity ve stálé rovnováze a před každým rozhodnutím, slovem a činem se soustřeďuj na vnitřní moudrost a pomoc svého duchovního průvodce, kterou ti předává, zůstaneš-li citově vyrovnaný a klidný.

Přemýšlejte o každém slově našeho milého Laurentia a uvědomujte si další požadavky, které provázeny trpělivostí a pevnou vůlí vás povedou stále o krůček dál, vzhůru a blíž ke světlu, které vás zahluje ochranným pláštěm proti zlu a těžkostem života procházejícího a zajišťuje vám dosažení zářivého cíle života příštího.

Vývojová cesta

Každý život má svoji zákonitost, příčinu, smysl a úkoly, které musí plnit, aby stoupal ve vývojové spirále svého vnitřního růstu. Jeho vývoj je zákonitý, ale časem nepodmíněný úkol každého stvoření.

Cílem lidského života není zaměřování se na vývoj hmotný, jeho poznatky a růst, ale na vývoj ducha a návrat k Tvůrci, z Něhož vyšel.

Pozemská existence je putováním mezi dvěma světy. Tvořena dočasnou existencí hmotnou a hmotě vysoko nadřazenou, věčnou existencí nadhmotnou, je vedena aktivitou nesmrtelného ducha, jehož vývojový stav určuje životní formu a hodnoty procházejících životů nejen na Zemi, ale i na jiných planetách. Během dne žijeme ovládaní hmotným vědomím, na Zemi. S příchodem spánku, přejímá nadvládu vědomí nadhmotné a naše astrální tělo stoupá do nadzemských sfér, kde je pročišťováno a zásobováno kosmickými energiemi pro příští den. Zde dochází i k setkání s duchovními průvodci a s blízkými zemřelými, kteří jsou pro nás častou pomocí při řešení těžkých životních situací přicházejícího dne a problémů současného, pozemského života. Smrt je jen odchod fyzického těla, jí následující život probíhá v těle naší původní životní formy, v těle fluidálním.

Dnešní lidstvo je zaměřeno hlavně na vývoj a existenci hmotnou. Ne všichni si během svého krátkého pozemského života uvědomují jeho pravý původ, poslání a úkoly, které často odmítají jako iluzi. Jiní důsledkem svého nízkého duchovního, vývojového stupně je poznat nemohou, protože to pán planety Země, Lucifer, pokud se člověk nesnaží oprostit z jeho nadvlády, nepřipustí.

Vývoj každého jedince je zákonitě veden. Jeho individualita, čas, forma a cesta jsou rozdílné, ale u každého přichází v pro něho nejpříznivější čas. Mnoho lidí si neuvědomuje, co ztrácejí promeškanými příležitostmi, které jim vývojový cyklus na zemi poskytuje k poznání a práci na své morální a duchovní úrovni. Tím prodlužují svoji cestu k vnitřnímu vývojovému růstu a zvyšují počet svých dalších reinkarnací na nízko vyvinutých planetách. Jejich vůle a snaha je zaměřena jen na hmotné zisky, kosmos, technické a fyzikální novinky, tělesné požitky, beze snahy přemýšlet o nadřazené zákonitosti nadhmotné.

Každý člověk má během svého života mnoho možností prohlubovat svůj vnitřní růst poznáním sebe sama, uvědoměním si, že je stvořením nejvyšší tvůrčí síly univerza, která ho obohatila dary svobodné vůle, inteligence, moudrosti a lásky. Měly by vytvářet podstatu jeho procházejícího života, spolu s touhou po návratu tam, odkud vyšel a kde je jeho pravý domov. Mnozí jsou přesvědčeni, že jejich hmotnými atributy naplněný život je obrazem vlastní svobodné vůle, ale mýlí se. Pokud neprocitnou k uvědomění si své pravé reality, jsou pouhými otroky negativních sil, jimž dobrovolně, často nevědomě, podléhají.

V nitru zakořeněná, neuvědomělá touha po poznání důvodu a smyslu života, po poznání, zda opravdu existuje hmotě nadřazená moc, nazývaná Bůh, provází člověka již celá tisíciletí.

Čas odpovědi na elementární otázky lidské existence přichází u každého člověka přiměřeně výšce jeho duchovního vývoje. Nejdrívě musí být schopen probojovat se k vnitřní svobodě a učit se odmítat negativní sugescce zadržujících ho nedobrych sil, které se ho pokouší různými formami a mylnými sugescemi udržet pod nadvládou Lucifera.

V tomto smyslu není rozdíl mezi člověkem, žijícím v tropickém pralese, na poušti nebo ve výšce vyvinutých národech Země. Každý má svůj zákonitě stanovený čas probuzení. Zda a jak ho využije, je závislé jen na jeho svobodné vůli.

Většina lidí na Zemi ještě nenašla cestu k vlastnímu osvobození, cestu k Bohu a k sobě samým. Jsou spokojeni, že žijí, přesvědčeni, že smrtí je jejich existence ukončena.

Ano, žijí, ale jen na jedné straně procházejícího života. Žijí jen na vnější straně života, kterou je možno srovnávat se životem oproti člověku níže vyvinutých zvířat. I zvířata žijí instinktivně jen tím, co je pro jejich existenci, množení a spokojenost nutné. Ale zvířata ve srovnání s člověkem nejsou nositelem ducha, nejvyšší životní jednotky, nositele inteligence, moudrosti a množství z minulých životů v duchu zakořeněných poznatků a schopností.

Vývojová cesta každého duchovně vyzrálého člověka zanechává stopy pro jeho níže vyvinuté spolužijící a je příkladem cesty k dosa-

žení toho, co je nejen úkolem každého jednotlivce, ale i jeho v hloubi srdce skryté touhy. Příkladem cesty návratu k Bohu, návratu tam, kde se cítil šťasten v harmonickém kruhu své duchovní rodiny a v blízkosti svého Otce, Stvořitele. Největším příkladem zůstává Ježíš Kristus, jehož evangelia, láska a příklad oddanosti a věrnosti Bohu otevírají cestu miliónům dalších věřících.

Základní koncept vnitřního vývoje začíná působit u každého, kdo pozná, co je v jeho současném životě základním elementem pro bohatství života procházejícího i příštího. Kdo si udělá čas přemýšlet o smyslu života, kterým prochází o a vlastní snaze nezůstávat stát na nedobrych sugescích satanských pomocníků, ale uvědomí si pozorováním života vlastního, ale i životů a dění kolem sebe nutnost, že musí existovat člověku nepředstavitelná síla, která životy nejen tvoří, ale i chrání a zákonitě vede k cíli, stojícím vysoko nad lidským chápáním.

Nic není v lidském životě náhodné, vše má svůj cíl a smysl. Uvědomit si to vyžaduje odpoutat se od hmotného zaslepení a procitnout k víře i ve druhou, hmotě nadřazenou složku lidského života, k víře v existenci ducha a jeho Tvůrce.

Tomuto poznání následuje růst a vývoj doposud stagnujícího ducha, nesmrtelné, věčné, Boží jiskry v nás, která svým světlem a silou probouzí krásu, harmonii, lásku a plnění toho, po čem již eóny let toužíme: návrat domů k Otci.

*Bytosti všechny tebe objímají,
V tobě svou radost i své teskno mají,
Je všemohoucí sama jsoucnost tvá.
Je v moci tvé život i dokonání,
Co rukou jen ty držíš ve své dlani!
Jsi čas i věčnost, jež vše přetrvá.*

J. R. Becher

Fyzikální medialita

Medialita se projevuje v různých formách, ale ne všechny dokázal pozemský člověk poznat a využívat. Na Zemi často používaná je například forma mediality fyzikální. Pracuje s přírodními silami kosmu, s elektřinou, magnetismem, s energií vyzařovanou planetami a sluncem. Tyto fyzikální elementy vycházejí z hmotných pramenů, ale nejsou viditelné a tělesně hmatatelné.

Médium schopné tyto energie předávat, může u nemocných dosáhnout výrazného zlepšení, ale jen tehdy, je-li je schopno předávat ve správném množství. V lidském organismu jsou aktivní různé energie, například životní magnetismus, ale i vitální elektřina a ke zvládnutí nemoci je nutné najít a dodržovat jejich rovnováhu. Přemíra některé z nich se u pacienta projevuje zesílenými duševními poruchami a předrážděním nervového systému.

Poznání správného množství předávaných energií je médiu možné jen spojením s vyššími, čistými silami. Teto požadavek klade nároky na vnitřní vývojový stupeň a morální úroveň léčitele. Mnohá samozvaná média nejsou schopna příjmu dostatečného množství vitálních energií a využívají často vědomě, jako pomocný aspekt pacientovu autosugesci a důvěru.

K oslabení až k úplné ztrátě přijímaných léčivých sil dochází především tehdy, slouží-li k osobnímu obohacení, k získávání popularity, ke ztrátě pokory. Každé médium si musí být vědomo, že je pouhým nástrojem, ne pramenem sil, které předává. Nemá právo obchodovat s tím, co dostává zdarma za účelem pomoci bližnímu. Za poskytnutou pomoc smí přijmout jen pacientem dobrovolně předanou odměnu. Kdo si určuje cenu za poskytnutou pomoc sám, vystavuje se nebezpečí ztráty přijímané léčivé energie, která je mu stále více odtažována.

Dobrý léčitel si schopnost fyzikální mediality přinesl do života jako jednu z forem služby a lásky k ostatním životům. Musí však být i schopen poznat centrum, z něhož nemoc vychází a způsobuje ztrátu pacientovy životní síly. To vše vyžaduje morální čistotu a spořádaný život média, charismatické zaměření, lásku k člověku, práci na dokonalování sebe sama, pokoru a důvěru v čistý pramen Toho, od Ně-

hož léčivou sílu přijímá. Pak je doprovázen vyššími pomocníky a může se spolehnout, že mu bude přiveden bez reklamy a hlasité sebechvály dostatek těch, kteří pomoc potřebují.

Rozhodujícím pomocníkem je i morální stav a vnitřní vývojový stupeň pacienta, jeho důvěra a víra v Boha od Něhož pomoc vyžaduje a vztah ke všem životům nejen Země, ale celého kosmu. Opět potvrzení, jak důležitá je práce na sobě samých a nutnost přiznání a odstraňování vlastních charakterových nedostatků, slabostí a nesprávných návyků.

*Proč hledám zoufale pravdu,
když ji nejsem schopen
předat svému bratru?*

J.W. Goethe

Duše

Kdo jsme? Stvoření Boha, který nám věnoval život, lásku, moudrost, svobodnou vůli a vědomí věčného života. Při našem stvoření opatřil Kristus nám Bohem darovanou věčnou nezničitelnou jiskru svého prasevřtla fluidním tělem, které bylo vlivem stoupajícího zatížení proti božské zákonitosti stál více zhmotňováno, až dosáhlo stav materiálního těla.

Obalem jemné, nadhmotné struktury jiskry božského prasevřtla, kterou nazýváme duchem a která není schopna přímého styku s hmotným tělem, je Kristem stvořený jemný obal ducha, duše, která přenáší impulsy ducha na jednotlivá duchovní centra hmotného těla a éterické tělo aury je předává tělu fyzickému. Duši nestvořil Bůh, ale Kristus. Její struktura není dokonalá.

Na vývojovém stavu lidské duše, který je v současné době poměrně nízký, musí každý člověk vytrvale a cílevědomě pracovat. Lidský život je zaměřen hlavně na požadavky hmotné, které zatěžují a omezují hmotě nadřazené vědění, etickou a charismatickou úroveň člověka a jeho zaměření se na stoupající, vývojovou tendenci ducha a duše.

Dnešní lidstvo podléhá bez boje a přemýšlení negativním inspiracím Lucifera a jeho pomocníků, které stupňují duševní bídu a snižují možnost pracovat na vnitřním vzestupu. Smyslové požadavky a dráždění vnějšího, materiálního světa, vyžadují od člověka jeho veškerou tělesnou a duševní energii, potlačují impulsy a aktivitu ducha a duše, a jejich vědomé vnímání.

Jak lze pomoci? Kontrolujte lépe a vědomě své myšlenky, pocity, svá jednání a jejich hodnoty. To je první základní krok k práci na osvobození duše a k růstu pozitivního prohlubování duševní aktivity.

Neztrácejte nadvládu nad svými pocity! Co cítím? Radost, bolest, lásku nebo odpor, smutek, závist, žárlivost, soucit, touhu pomáhat nebo radost z neúspěchu ostatních? To je jen několik duševních komponentů, které musejí být kontrolovány rozumovým vědomím.

Jak silné jsou vaše vnitřní pocity? Jste na nich závislí a nemáte sílu stát se jejich pánem? Odpověď není lehká, protože člověk je zvyklý žít bez vlastní kontroly, provádí většinou jen kontrolu ostatních a nechává se ovládat nekontrolovanými pocity, myšlenkami a skutky, jež jsou zrcadlem jeho duše, jejíž aura je temná a zatěžuje jeho procházející život. Duševní vibrace jsou zrcadlem nízkého, vnitřního vzestupu a vývoje.

Cítíte se uražení, zranění, pronásledováni, nespravedlivě odsuzováni, podezíráte své přátele z nečestnosti a žárlíte na jejich úspěchy? To vše jsou zásahy pekelných sfér, které dobrovolně přijímáte.

Duševní stavy, v nichž se střídají pocity radosti a uvolnění s pocity smutku, beznaděje, bezpráví, budou stále řidší, začnete-li důsledně s jejich kontrolou.

Duše je velmi citlivá síť s lehce rozpustnou ódovou silou. Registruje vše, čím na vás procházející pocity působí. Jakmile se zaměříte na vyšší cíle, stoupá intenzita schopnosti unést toto působení a osvobodit se z jeho nadvlády. Práh reakcí je ovlivňován silou a zralostí duše. Její reakce se pohybují mezi hlubokým vnitřním pohnutím a slzami radosti až k nejvroucnějšímu volání o pomoc k Bohu.

Nízko vyvinuté duše jdou cestou nejmenšího odporu, jsou nerozhodné, chybí jim odvaha postavit se životním těžkostem vstříc. Obviňují ostatní z pocitů, které procházejí v nich samých, nemají dostatek vůle postavit se životním problémům vstříc a obvinují svá nesprávná rozhodnutí, reakce a pocity výmluvami a podezíráním ostatních. Nejsou schopni mobilizovat vlastní vnitřní síly k uskutečnění Bohem vyžadované cesty pravdy a kontroly sebe samých. Duševní energie, která nezná cestu vzestupu, není schopna uvolňovat pomocnou energii, protože ji nevědomě potlačuje. Šťasten, kdo je schopen vidět nejprve sama sebe bez příkras a výmluv, bez podezírání a sebepřeceňování. Život duše nezačíná smrtí hmotného těla. Duše žije a působí po celou dobu pozemského života a přechází bez přerušení své aktivity do života nadzemského.

Výše vyvinutá duše zahaluje fyzické tělo jako ochranný plášť, naplněný energií Otce. Všichni s nimiž se její nositel setkává, cítí její vyzařování a přijímají ho s láskou a přátelstvím, protože všechny negativní pocity a vlastnosti se od něho odrážejí a přecházejí k tomu, kdo je vysílá, zpět.

Premýšlejte o mých slovech, vyzbrojte se vytrvalostí a vůlí chtít pracovat na osvobození a vzestupu své duše. Jen tak docílíte vnitřní a vnější harmonii a klidný, harmonický život, jehož problémy budete schopni pozitivně řešit.

Sny

Sny člověka jsou spojovacím článkem mezi jeho nižším já a vyšším Já vědomím. Jsou důležitými prožitky duše. Každý ve spánku sní, ale je schopen uvědomovat si sny jen v jemu vlastní míře.

První fází spánku je pročišťování duše, zatěžované během dne různými myšlenkami, pocity a jednáním, ale i nepříznivým zdravotním stavem.

Rozhodujícím faktorem pro hodnoty snů, je vývojový stav člověka. Čím výše stojí člověk ve své vnitřnímu růstu, tím méně zatěžuje během dne svoji duši nesprávnými myšlenkami, pocity a činy. Harmonie večer před usnutím a nezatížené svědomí, je nejlepší zárukou pro vyšší hodnoty snů a klidný spánek, protože hodnoty přicházejících snů odpovídají stavu duše.

Ve spánku se setkáváme se svým duchovním průvodcem, se zemřelými příbuznými a přáteli, kteří nám mohou předávat rady pro přítomnost a budoucnost a pomáhají nám řešit životní problémy.

Na Zemi neexistují dva lidé, kteří mají stejné sny. Každý člověk je samostatná individualita a i když dva lidé stejně sní, význam jejich snů je rozdílný. Při jejich výkladu hraje velkou úlohu autosugesce, vyvolávaná přesvědčením, že určitý sen je symbolem něčeho dobrého nebo méně dobrého. Znovu upozorňuji, že každý sen má individuální význam a nelze ho vykládat pomocí publikovaných snářů nebo domněnek vykladačů snů.

Duše člověka je během dne zatěžována prožitky, které musí být v první, pročišťovací fázi spánku pročištěny a zharmonizovány. K tomu náleží i pročišťování nervových a krevních cest těla, drah jednotlivým duchovním centrům a ke kanálům éterického a mentálního těla aury. Tyto kanály jsou fluidní cesty, spojené s vyššími těly aury.

Sny jsou důležitými pomocníky. Poskytují možnost všechny nedobré myšlenky, pocity a skutky přivést do harmonie. Vyšší Já používá často sny jako kárající symboly, aby přivedlo člověka k rozhodnutí vyrovnat své prohřešky, ale i jako pomoc při řešení životních problémů nebo při ztrátě milovaného člověka.

Při volbě symbolů pomáhá duchovní průvodce, který ví nejlépe, co je pro koho nejpůsobivější a přivádí nižšímu já přes vyšší Já často i varování před možným nebezpečím, proviněním, chybami a ostatním pokušením během procházejících dnů.

(Podrobněji o rozdělení a významu spánku a snů se dočtete v Rozhovorech č.4)

Zvláště vyvinuté pozemské duše jsou schopny pod vedením duchovního průvodce pomáhat spícím v řešení životních problémů a vnímat, co je v blízké budoucnosti nebo v nadcházejícím dni očekává.

Znovu však zdůrazňuji, že každý sen má svůj individuální význam jen pro toho, kdo ho prožívá. Často si mnozí důvěrou ve vykladače snů a vlivem vlastní autosugesce přitahují to, čeho se obávají. Opakuji, že sny každého člověka jsou individuálně zaměřeny, přiměřeně osobnosti a jejímu vnitřnímu vývoji, ale i jednání, citění a myšlení, která ho během dne provázejí.

*Vyhasni oči mé, vidím tě dál,
vezmi mým uším sluch, slyším tvá slova,
i bez nohou bych k tobě utíkal
a bez úst přísahal ti stále znova.
Utni mi paže, přec tě uchopím
svým srdcem tak, jako bych ruce měl,
zastav mé srdce, mozek bude tlouci,
a kdybys mi jej spálit chtěl,
pak ponesu tě na své krvi vroucí.*

Rainer Maria Rilke

*Přeji ti oči, které nepřehlížíjí obyčejné věci dne
a dovedou je postavit do správného světla.*

*Přeji ti uši, které jsou schopny vnímat i skryté
tóny při rozhovoru s ostatními.*

*Přeji ti ruce, které nepotřebují čas pomáhat
tam, kde je pomoci zapotřebí.*

*Přeji ti srdce, plné lásky, které tě vede životem,
zaplaveno stálou radostí, a rozsévá při každém
kroku pokoru, pomoc a dobré myšlenky.*

*Přeji ti vlastnosti, které tě dovedou k zářivému
cíli všeho, co sis předsevzal před příchodem do ži-
vota: „Blíž k Tobě, Otče, blíž!“*